

Seleccioneu una d'aquestes rondalles per il·lustrar

Rondalla i fragment més il·lustrable	Possible Il·lustració
<p>01 El ferrer d'Ador</p> <p>"Mira ferrer, sóc Sant Pau i, com has sigut tan hospitalari amb mi, vull concedir-te un desig "</p> <p>"Vull que qui sega en aquesta cadira de boga no es puga alçar fins que jo ho diga "</p> <p>"El ferrer va tornar a casa apesarat i quimerós perquè no sabia com apanyar-ho quan, de sobte, va vore un diable més lleig que el cul d'una mona. "</p> <p>"I, quan el diable va seure, el ferrer tragué un ferro calent que tenia en la farga i va començar a cremar-lo. Aquest va començar a cridar i, com no podia alçar-se, li va dir que per favor el deixara i li perdonaria el deute "</p>	<p>Sant Pau</p> <p>Cadira de boga</p> <p>Ferrer subjectant un ferro candent</p> <p>Dimoni</p>
<p>06 Camí a l'asil</p> <p>"El marit va voler aconseguir la seua esposa i va decidir dur son pare a l'asil que hi havia a la ciutat. Li va preparar una maleteta i amb pas lent el va acompanyar a l'asil "</p> <p>"Quan ja portaven més de la meitat del camí es van parar a descansar en una pedra plana que hi van trobar. El pare va dir al fill: Mira fill, en aquesta mateixa pedra vam descansar també mon pare i jo quan el duia a la Beneficència "</p>	<p>home jove amb maleta i home vell caminant cap a la ciutat</p> <p>Home vells assegut en una pedra</p>
<p>08 Desconegut generos</p> <p>"Vet aquí que una vegada hi havia una xica a la consulta del metge, esperant que el doctor l'atengués perquè estava refredada, amb un refredat d'aquests que només patim en estiu, "</p> <p>"al costat del seient on estava, hi havia un home gros, amb un bigot llarguíssim i unes ullerotes de color negre, que fullejava amb parsimònia una revista. Va seure i obrí el llibre que havia comprat. Quan portava llegides unes quantes pàgines, va sentir fam, allargà la mà i encetà el paquet de galetes. No havia fet més que agafar la primera galeta quan observà atònita que l'home del bigot feia el mateix. "</p>	<p>Xica asseguda</p> <p>Xica asseguda llegint</p> <p>Home gros amb bigot</p>
<p>09 El pastor i la pastora</p> <p>"Això diuen que era un pastoret i una pastoreta que es coneixien de tota la vida. Havien nascut a les muntanyes del Rif i, com que llurs famílies vivien en masos veïns, junts s'havien criat i junts havien jugat per barrancs, rierols i caminals de tota la serralada. Tant la família d'ell com la d'ella eren pobres; cosa, val a dir, força habitual en aquella regió. Com que eren molts germans, el ramat de cabres que posseïen i els pocs horts que cultivaven sols els servia per a mantindre tota la gentada sense haver de passar fam."</p> <p>"Els dos joves fugitius, quan sentiren els lladrucs i els crits de bèsties i homes, s'hi sentiren acorralats i decidiren abandonar aquell aixopluc, que tan segur els havia paregut al principi. Trobaren, lluny d'allí, una barraca abandonada a frec d'un rierol</p>	<p>Pastors xic i xica jóvens</p> <p>Paisatge amb muntanyes, barrancs rierols</p> <p>Una caseta vella abandonada al costat d'un rierol.</p>

<p>i allí decidiren fer nit."</p> <p>"foren soterrats al camp en un punt equidistant entre els dos masos familiars. I els seus, entre plors, laments i crits de desesperació, contemplaren bocabadats com hi sorgí una pedra que començà a plorar sense que ningú es poguera explicar aquest insòlit miracle."</p>	<p>Una pedra plorant entre dos masos</p>
<p>10 El criat fidel</p> <p>"Pels temps de l'antigor, als peus del Benicadell, en una caseta molt humil vivia un jove masover i la seua família. El masover treballava la seua parcel·leta de terra per alimentar a la esposa i als dos fillets,"</p> <p>"El jove agafa el seu burret i començà a caminar pel camí que serpenteja la pujada a l'ombria, deixà darrere els bancals de pomeres, pereres i garroferes i s'endinsà dintre de la pinada per l'ombria, on l'herba formava uns murs d'argelagues, esbarzers, romers i diferents falagueres. Era un lloc per a ell i possiblement per a molts desconegut."</p> <p>"Per davant li varen passar una colla de malfactors que es dirigien a una penya grandota que hi havia molt prop. El jove els va seguir fins que va veure com el més mal encarat deia:</p> <p>-Penya, Penyascaobri't!</p> <p>I la penya es va obrir, deixant veure una gran cova negra, i tots ells amb les seues cavalleries es van colar a galop, una estoneta després van eixir més lleugerets, rient-se i fent bromes. "</p>	<p>Caseta al peu de la muntanya</p> <p>home caminat amb el seu burret</p> <p>Lladre d'esquena amb els braços oberts davant d'una cova.</p>
<p>11 Ratigordi i Ratiflaqui</p> <p>"Això eren dues ratetes que vivien en un poble xicotet de la Vall d'Albaida en un antic molí de farina. A una d'elles li deien Ratigordi perquè li agradava molt menjar i estava un poc pleneta. A l'altra li deien Ratiflaqui, doncs estava tan prima que pareixia un fideuet."</p>	<p>Paisatge de vall amb rierol i caseta al costat</p> <p>Ratolí gros i ratolí flac</p>
<p>12 Un iaio molt sabut</p> <p>"Temps era temps quan al carrer de Dalt del poble vivia Eusebi, un pobre ancià que estava molt delicat. Els seus fills no es preocupaven per ell. Tant era l'abandonament, que tan sols li donaven aigua i pa dur i, com no tenia dents, l'home ho passava molt malament. A mesura que transcorrien els dies es trobava més dèbil i prim.</p>	<p>Carrer de poble</p> <p>Home vell.</p> <p>Got d'aigua i tros de pa</p> <p>Got de vi i tros de pa</p>
<p>13 Peret i Marieta</p> <p>"Un dia, a l'escola, Peret li va demanar al professor que si el deixava anar a casa a per la goma d'esborrar. El mestre li va dir que sí, que podia anar-hi. Quan Peret arribà a casa, va veure que la seua mare estava fent arròs caldós per a dinar"</p> <p>"El pare, quan van acabar de dinar, va colgar els ossos del dinar en el bancal i allí va eixir, de sobte, una perera. Al moment va aparèixer Peret dalt de la perera i va</p>	<p>Xiquet caminant pel poble</p> <p>Perol bollint al foc</p> <p>Xiquet damunt d'una perera</p>

<p>dir: - Algú vol peres?"</p>	
<p>14 El conte del mig pollastre</p> <p>"La velleta coneixia cada animalet seu i un dia es va adonar que hi havia un mig pollastre que no era seu. La velleta el va tirar fora i ell, caminant, se'n va anar a un femeret. I allí, escarbant, es va trobar un dineret. "</p> <p>"Anava fent camí fins que va arribar a un riu i el riu li digué: - No ho aconseguiràs."</p> <p>"Es va trobar amb una rabosa i la rabosa li va dir: - Això serà si jo et deixe. "</p> <p>"Aleshores es trobà amb una muntanya que li va dir : - No ho aconseguiràs."</p> <p>"En arribar a la cort reial, el rei que ja coneixia les intencions del pollastret ordenà capturar-lo. "</p>	<p>Pollastre gratant el terra</p> <p>Paisatge amb riu</p> <p>Rabosa</p> <p>Paisatge amb muntanya</p> <p>Rei</p>
<p>15 En cigronet</p> <p>"Però tant va insistir el xiquet que al final sa mare el va deixar anar i li va donar una moneda de deu cèntims, que és el que valia el paquetet de safrà. El xiquet, quan anava pel carrer, no parava de cantar (...) Tota la gent, en escoltar cantar, es girava, però només veia una moneda de deu cèntims que anava corrents pel carrer, ja que en Cigronet era tant petit que ni el veien."</p> <p>Per a no banyar-se va decidir aixoplugar-se davall d'una col. Però, mira per on, va passar un ramat de bous i un d'ells es va menjar d'una tacada la col amb en Cigronet inclòs.</p>	<p>Xiquet molt menut</p> <p>Xiquet alçant amb els dos braços una moneda molt gran</p> <p>Xiquet caminant pel poble</p> <p>Bou, Bou menjant una col</p>
<p>17 L'home del sac</p> <p>"L'infant, però, seguia amb la boca tancada i girava el cap com si tingués un moll cada vegada que sa mare li acostava la cullera. "</p> <p>"Aquest home dels sac era un tipus alt i barbut, feixuc, de pell quasi negra i veu tan fonda com un barranc. Duia un rossí flac, amb sacs de fil de cànem penjats a l'esbarda que li servien –segons es deia– per tal d'amagar els xiquets que furtava. "</p> <p>"Així que el pare del xiquet seguí, camina que caminarà, el mateix trajecte que havia fet l'home del sac i, encara que aquest ja s'havia allunyat del poble, el va trobar per la senda dels recinglons, abans d'arribar a la Font de l'Esbarzer."</p>	<p>Primer pla de xiquet enfurrunyat.</p> <p>Home del sac amb rossí flac</p> <p>Home del sac amb rossí flac allunyant-se per un camí</p>